

บทที่ 4

การอภิปรายผลการวิจัย

งานบทนี้จะกล่าวถึงการอภิปรายผลการวิจัยเป็นสำคัญ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัย ซึ่งงานบทนี้จะขอสรุปขั้นตอนต่างๆ เพื่อนำไปสู่การอภิปรายผลดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาประเภทเนื้อหาในประโยคแวดล้อมที่มีผลต่อความรู้ความหมายค่านักเรียนที่ระดับความสามารถในการอ่านต่างกัน ตลอดจนปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างตัวแปรทั้งสอง

2. วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.1 เพื่อศึกษาว่าเนื้อหาของประโยคแวดล้อม แบบให้ตัวอย่าง ความหมายสอดคล้อง แบบให้ตัวอย่างความหมายตรงกันข้าม แบบเปรียบเทียบ ความหมาย และแบบไม่มีตัวอย่าง เนื้อหาในประโยคแวดล้อม ประเภทใดนักเรียนสามารถรู้ความหมายค่าได้ดียิ่งกว่ากัน

2.2 เพื่อศึกษาว่าระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงและระดับต่ำ นักเรียนกลุ่มใดจะรู้ความหมายค่าจากประโยคแวดล้อมได้ดีกว่ากัน

2.3 เพื่อศึกษากิริยาร่วม (Interaction) ระหว่างประเภทของเนื้อหาในประโยคแวดล้อมกับระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียน

สมมติฐานการวิจัย

1. ถ้าให้นักเรียนอ่านเนื้อหาของประโยคแบบให้ตัวอย่างความหมายสอดคล้อง แบบให้ตัวอย่างความหมายตรงกันข้าม แบบเปรียบเทียบความหมายและแบบไม่มีตัวอย่างแล้วนักเรียนจะเรียนรู้ความหมายคำได้แตกต่างกัน
2. ถ้าให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูงอ่านเนื้อหาของประโยค แวดล้อม แบบให้ตัวอย่างความหมายสอดคล้อง แบบให้ตัวอย่างความหมายตรงกันข้ามแบบเปรียบเทียบความหมาย และแบบไม่มีตัวอย่างแล้วนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูงจะเรียนรู้ความหมายคำได้มากกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านระดับต่ำ
3. ถ้าให้นักเรียนอ่านเนื้อหาของประโยคแบบให้ตัวอย่างความหมายสอดคล้อง แบบให้ตัวอย่างความหมายตรงกันข้ามแบบเปรียบเทียบความหมาย และแบบไม่มีตัวอย่างแล้ว นักเรียนจะเรียนรู้ความหมายคำได้แตกต่างกันขึ้นอยู่กับระดับความสามารถในการอ่าน หรือมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทของเนื้อหาของประโยคแวดล้อม กับระดับความสามารถในการอ่าน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในจังหวัดพัทลุง จำนวน 8 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 240 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. สมุดเสนอประโยคแวดล้อมที่มีลักษณะเนื้อหาที่แตกต่างกัน 4 แบบแบ่งเป็น 4 ชุด ตามเงื่อนไขการทดลอง ดังนี้

- 1.1 เนื้อหาแบบฯให้ตัวอย่างความหมายสอดคล้อง
- 1.2 เนื้อหาแบบฯให้ตัวอย่างความหมายตรงกันข้าม
- 1.3 เนื้อหาแบบเปรียบเทียบความหมาย
- 1.4 เนื้อหาแบบไม่มีตัวอย่าง
2. แบบทดสอบการรู้ความหมายคำที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 20 คำ
3. แบบทดสอบวัดระดับความสามารถในการอ่าน จำนวน 40 ข้อ
4. กระดาษคำตอบ
5. นาฬิกาจับเวลา

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการทดลอง
  - 1.1 เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
  - 1.2 เตรียมห้องทดลอง โดยจัดที่นั่งให้มีระยะห่างระหว่างผู้รับการทดลอง 1 เมตร
2. ขั้นตอน ผู้วิจัยทำการทดลอง ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้
  - 2.1 ผู้วิจัยแจกสมุดเสนอประโยคแวดล้อมที่มีลักษณะเนื้อหาต่างกัน 4 แบบ ชุดที่ 1 ให้กับกลุ่มตัวอย่างตามเงื่อนไขการทดลองที่สุ่มให้กับกลุ่มตัวอย่างมาแล้ว ก่อนหน้านั้นต่อจากนั้นผู้วิจัยอ่านคำชี้แจงวิธีการทดลอง โดยมีข้อกำหนด ดังนี้
    - 2.1.1 สมุดเสนอประโยคแวดล้อมแต่ละชุดจะมีประโยคแวดล้อม 5 ประโยคโดยเสนอ 1 ประโยคต่อ 1 หน้า
    - 2.1.2 ให้กลุ่มตัวอย่างใช้เวลา 10 วินาทีในการอ่านประโยคแต่ละประโยคและพยายามทำนายความหมายของคำที่ขีดเส้นใต้ ตามรูปของประโยค
    - 2.1.3 เมื่อผู้วิจัยกล่าวว่า "เริ่มหน้าที่ 1" กลุ่มตัวอย่างเปิดสมุดหน้าที่ 1 พร้อมกัน และเริ่มอ่านเมื่อใช้เวลาครบ 10 นาที ผู้วิจัยกล่าวว่า

"เปิดหน้าที่ 2" กลุ่มตัวอย่างเปิดสมุดหน้าที่ 2 พร้อมกันและปฏิบัติเช่นเดียวกันกับหน้าที่ 1 ulyจะต้องไม่เปิดกลับไปยังหน้าที่เปิดผ่านมาแล้วจนหมด 1 ชุด กลุ่มตัวอย่างปิดสมุดพร้อมกัน

2.2 ำให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบความหมายคำชุดที่ 1 ทันทีหลังจากอ่านประโยคแวดล้อมจากสมุดเสร็จเรียบร้อย ulyให้เวลาในการทำแบบทดสอบ 5 นาที เมื่อผู้วิจัยเก็บกระดาษคำตอบเรียบร้อยแล้ว ำให้กลุ่มตัวอย่างนั่งพักอยู่กับที่ 5 นาที แล้วดำเนินการทดลองต่อำชุดที่ 2, 3 และ 4 เช่นเดียวกับชุดที่ 1

2.3 การำให้คะแนน ำให้คะแนน 1,0 ถ้าตอบถูกำให้ 1 คะแนน แต่ถ้าตอบผิดไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 คำตอบ ำให้คะแนน 0

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. หาค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{x}$)
2. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
3. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงสำรวจ (Exploratory Data Analysis)
4. ทดสอบหาความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Block) ตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความแปรปรวน
5. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสุ่มกลุ่มทั่วไพบ เพื่อทดสอบสมมติฐานเป็นรายข้อ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยตามสมมติฐานสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนกลุ่มที่อ่านประโยคแวดล้อมที่มีเนื้อหาแบบำให้ตัวอย่างความหมายสอดคล้อง แบบำให้ตัวอย่างความหมายตรงกันข้าม แบบเปรียบเทียบความหมาย และแบบไม่มีตัวอย่าง ู้ความหมายของคำำได้ไม่แตกต่างกัน

2. นักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูง เมื่ออ่านประโยคแวดล้อมแล้ว รู้ความหมายของคำได้ นักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านต่ำยังมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
3. ไม่มีกิจกรรมระหว่างประเภทเนื้อหาของประโยคแวดล้อมและความสามารถในการอ่าน

อภิปรายผล

จุดประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อรู้ผลของประเภทเนื้อหาของประโยคแวดล้อมและความสามารถในการอ่าน ตลอดจนกิจกรรมของตัวแปรทั้งสอง ซึ่งได้แก่ประเภทเนื้อหาของประโยคแวดล้อมและความสามารถในการอ่าน ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานเพื่อทดสอบจำนวน 3 สมมติฐานซึ่งจะได้อภิปรายผลการทดสอบสมมติฐานทั้ง 3 ข้อตามลำดับดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวว่าถ้าให้นักเรียนอ่านเนื้อหาของประโยคแวดล้อมแบบที่ตัวอย่างความหมายสอดคล้อง แบบที่ตัวอย่างความหมายตรงกันข้าม แบบเปรียบเทียบความหมาย และแบบไม่มีตัวอย่างแล้วนักเรียนจะเรียนรู้ความหมายคำได้แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คำมีชนิดเลขคณิตของคะแนน ทั้ง 4 กลุ่ม มีความแตกต่างกัน แต่เมื่อทดสอบความแตกต่างดังกล่าว พบว่าความแตกต่างดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังปรากฏในตาราง 9) ดังนั้นสมมติฐานข้อที่หนึ่งจึงไม่ได้รับการสนับสนุนจากข้อมูล ที่ผลการวิจัยครั้งนี้ขัดแย้งกับผลการวิจัยของ วิลเลียม (William, 1983 : 1-29) ซึ่งพบว่าความเข้าใจข้อความจากการอ่านและการระลึกค่านั้น ผู้อ่านสามารถเข้าใจและระลึกคำจากข้อความตรงกันข้ามได้มากกว่าข้อความสอดคล้อง นอกจากนี้ยังขัดแย้งกับงานวิจัยของ ไรชอล์ค (Rychalk, 1984 : 1-14) ซึ่งได้สรุปผลไว้ว่า ในการเรียนรู้คำจากข้อความประเภทต่าง ๆ เช่น ข้อความสอดคล้อง ข้อความตรงกันข้ามและข้อความเปรียบเทียบ ข้อความตรงกันข้ามจะมี

ความไว (Sensitivity) ในการเรียนรู้สูงสุด แต่จากการศึกษางานวิจัยของทั้งสองท่านดังกล่าวเป็นที่น่าสังเกตว่า งานวิจัยทั้งสองไม่มีการควบคุมตัวแปรบางตัวเป็นพิเศษ ซึ่งอาจจะทำให้การสรุปดังกล่าวผิดพลาดได้ง่ายดังตัวอย่างที่ นิโคลสัน (Nicolson, 1991 : 444-450) ได้ทำการวิจัยซ้ำงานวิจัยของ Goodman โดยได้ควบคุมตัวแปรความสามารถในการอ่าน ซึ่งผลที่ออกมาขัดแย้งกับงานของ Goodman อย่างสิ้นเชิงซึ่งในประเด็นนี้ เคิร์ค (Kirk, 1981 : 239) ได้ย้ำว่าหากผู้วิจัยมั่นใจว่าในการทดลองมีตัวแปรเกินเข้ามารบกวน ผู้วิจัยจะต้องกำจัดตัวแปรรบกวนนั้นเสีย ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยค่อนข้างมั่นใจว่า ความสามารถในการอ่านอาจจะเป็นตัวแปรรบกวน จึงได้ออกแบบการวิจัยแบบสุ่มกลุ่มทั่วไป (Generalized Randomized Block Design) เพื่อทำให้ตัวแปรรบกวนคงที่ในแต่ละกลุ่ม (Block) เพื่อที่จะให้ผลที่ได้มาชัดเจนที่สุด ซึ่งจากการคำนวณค่า F เพื่อทดสอบสมมติฐาน (ดูตาราง 9 ประกอบ) ผลที่ออกมาชี้ว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างประเภทเนื้อหาของประโยคแวดล้อม อย่างไรก็ตามผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รอสส์และคณะ (Ross et al, 1984 : 1-40) ซึ่งศึกษาพบว่า นักเรียนสามารถเข้าใจข้อความที่มีเนื้อหาแบบต่าง ๆ ได้ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับการสรุปของ ดิกสัน (Dixon, 1990 : 554-555) ที่ว่าวิธีสอนคำโดยการทำคำคล้ายคลึงและคำตรงกันข้ามเป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพพอ ๆ กัน

ผลการทดลองตามสมมติฐานข้อที่ 1 สามารถอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น โดยใช้ทฤษฎี The individual accruing Knowledge ของเพียเจต์ (Piaget quoted in Klein, Paterson and Simington, 1991 : 10) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการรับรู้ของบุคคลขึ้นอยู่กับโครงสร้างความรู้ (Schema) ที่อยู่ในสมอง หากข้อมูลใหม่ที่เข้าไปไม่สอดคล้องกับโครงสร้างความรู้เดิมบุคคลสามารถปรับขยายโครงสร้างความรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับข้อมูลใหม่แล้ว ข้อมูลที่เข้าไปใหม่ก็จะติดกลายเป็นหลาย ๆ โครงสร้าง (Schemata)

แสดงว่าในการทดลองครั้งนี้ซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งนักเรียนสามารถมองเห็นความสัมพันธ์แบบต่าง ๆ ของข้อความได้กว้างขวางพอสมควรจากประสบการณ์ในการอ่านและในชีวิตจริง อีกทั้งในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือโดยใช้คำที่นักเรียนเรียนผ่านมาแล้วมาสร้างเป็นประโยคแวดล้อม ทำให้นักเรียนมองเห็นความสัมพันธ์ของข้อความได้ชัดเจนจากโครงสร้างความรู้ (Schema) ตามทฤษฎีของเพียเจต์ ดังกล่าวจึงทำให้ไม่มีความแตกต่างระหว่างประเภทเนื้อหาในประโยคแวดล้อม แม้กระทั่งในเงื่อนไขแบบไม่มีตัวอย่าง (a₄) เช่น ประโยค "นายประกอบเป็นคนใจ*อ*ามนิต" "นายเขียวเป็นคนมั่งคั่ง" หรือ "เด็กหญิงวันดีนั่งลอกแลก ขณะครูสอน" ถ้าอ่านประโยคแล้วตัดสินใจด้วยความคิดของผู้อ่าน โดยทั่วไปแล้วในเงื่อนไขแบบไม่มีตัวอย่าง (a₄) ดังที่นำตัวอย่างประโยคน่าจะส่งผลต่อการรู้ความหมายของคำได้น้อยที่สุด แต่ผลจากการทดลองหาเป็นเช่นนั้นไม่ รอชสตีล (Rothstein.R, 1990 : 125) ได้อธิบายไว้อย่างน่าสนใจว่า บทบาทของโครงสร้างความรู้ (Schema) ในชีวิตประจำวันของคนเรานั้นสูงมาก เช่นถ้าเราอ่านข้อความ "ชายคนนั้นเดินบึ่งที่โต๊ะ บริกรเดินเข้ามาแล้วยื่นเมนูให้แล้วถามว่า ท่านจะรับอะไรครับ" แต่เราก็พอจะทราบสาเหตุการเกิดดังกล่าวก่เกิดขึ้นในร้านอาหาร นอกจากนั้น เฮส์ (Hayes, 1991:43) ได้อธิบายเพิ่มเติมในประเด็นนี้ว่าการที่จะให้นักเรียนรู้ความหมายของคำ จากการเชื่อมโยงความหมายของคำแวดล้อมในประโยคนั้นขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของเนื้อหากับโครงสร้างความรู้ของเด็กนักเรียน ถ้าเหมาะสมนักเรียนก็จะสามารถรู้ความหมายของคำได้ทันที

จากเหตุผลดังกล่าว น่าจะเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนรู้ความหมายของคำจากประโยคแวดล้อมที่มีเนื้อหาแตกต่างกัน 4 ประเภท คือแบบให้ตัวอย่างความหมายสอดคล้อง แบบให้ตัวอย่างความหมายตรงกันข้าม แบบเปรียบเทียบความหมาย และแบบไม่มีตัวอย่างได้ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวว่า ถ้าให้นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง อ่านประโยคแวดล้อมที่มีเนื้อหาแบบให้ตัวอย่างความหมายสอดคล้อง แบบให้ตัวอย่างความหมายตรงกันข้าม แบบเปรียบเทียบความหมาย และแบบไม่มีตัวอย่าง แล้วนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะเรียนรู้ความหมายค่าได้มากกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีดัชนีเลขคณิตของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง สูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สมมติฐานข้อที่ 2 จึงได้รับการสนับสนุนจากข้อมูล ซึ่งผลดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณ มาศเมฆ (2531 : บทคัดย่อ) และ ลู, เดอกรอฟ และไซมอน (Leu, Degroff and Simons, 1986 : 347-352) ที่ได้ศึกษาแล้วพบว่าเมื่อให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงได้คะแนนจากการทดลอง สูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เวฟเวอร์ และดิกกินสัน (Weaver and Dickinson, 1982 :240) ได้บรรยายถึงผู้อ่านที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำกว่า ผู้อ่านประเภทนี้จะมี ความบกพร่องในการใช้เนื้อหาส่วนใดส่วนหนึ่งในประโยคประกอบเข้ากัน เพื่อรวบรวมเป็นความเข้าใจ เพราะว่าผู้อ่านประเภทนี้จะไม่สามารถใช้ กระบวนการรู้จัก (Recognition Process) สัมพันธ์กับการจัดกระบวนการ ทางภาษา (Language Processing) ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการอ่านนั้นมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ความหมายค่า ซึ่งจะมีผลต่อเนื่องไปยังความเข้าใจเนื้อเรื่องในการอ่าน ด้วยเหตุผลที่ว่า ถ้าผู้อ่านไม่สามารถถอดรหัส (Decoding) ในการอ่านได้ก็จะใช้เวลาส่วนใหญ่ โดยส่วนรวมของเนื้อเรื่อง ซึ่งทักษะในการถอดรหัสของผู้มีระดับความสามารถ ในการอ่านสูงจะเป็นไปโดยอัตโนมัติ ในขณะที่ผู้มีระดับความสามารถ ในการอ่านต่ำ จะใช้วิธีการพินิจคำในขณะที่อ่านทำให้มีผลทางลบต่อความ เข้าใจเนื้อเรื่องโดยส่วนรวม (Anderson et al., 1985 :17)

เพียร์สัน และสปีโร (Pearson and Spiro quoted in Walker, 1988 :25) อธิบายเพิ่มเติมว่า ผู้อ่านแต่ละระดับจะแตกต่างกันในด้าน การคิดรวบรวมคำตอบหลังจากการอ่าน ผู้อ่านที่มีความสามารถต่ำจะเข้าใจ เฉพาะเรื่องตามข้อมูลที่ปรากฏ แต่ผู้อ่านที่มีความสามารถสูงจะสามารถอ้างอิง (Inference) เรื่องราวในระดับลึกซึ้ง

จากเหตุผลดังกล่าว นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจึงรู้ ความหมายของคำจากประโยคแวดล้อมมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ

สมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวว่า ถ้าให้นักเรียนอ่านเนื้อหาของประโยค แวดล้อมแบบให้ตัวอย่างความหมายสอดคล้อง แบบให้ตัวอย่างความหมาย ตรงกันข้าม แบบเปรียบเทียบความหมาย และแบบไม่มีตัวอย่างแล้ว นักเรียนจะเรียนรู้ความหมายคำได้แตกต่างกันขึ้นอยู่กับระดับของความสามารถ ในการอ่าน หรือมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทเนื้อหาของประโยคแวดล้อมและ ความสามารถในการอ่าน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตาราง พบว่า ผลต่างระหว่างมัชฌิมเลขคณิตของประเภทเนื้อหาของประโยคแวดล้อมและ ความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน แต่เมื่อนำผลต่างนี้มาทดสอบนัยสำคัญ ทางสถิติ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภท เนื้อหาของเนื้อหาของประโยคแวดล้อม และความสามารถในการอ่าน หรือ กล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ความแตกต่างระหว่างมัชฌิมเลขคณิตของประเภทเนื้อหา ในประโยคแวดล้อม 4 ประเภท ไม่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน ส่วน ความแตกต่างระหว่างมัชฌิมเลขคณิตของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง และนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำไม่ขึ้นอยู่กับประเภทเนื้อหาของ ประโยคแวดล้อม แสดงว่า ประเภทเนื้อหาของประโยคแวดล้อม และ ความสามารถในการอ่านไม่ขึ้นแก่กันและกัน ดังนั้นสมมติฐานข้อนี้จึงไม่ได้รับการ สนับสนุนจากข้อมูล

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอน

จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า การเรียนความหมายของคำจากประโยคแวดล้อมที่มีเนื้อหาแบบให้ตัวอย่างความหมายสอดคล้อง แบบให้ตัวอย่างความหมายตรงกันข้าม แบบเปรียบเทียบความหมายและแบบไม่มีตัวอย่างจะส่งผลต่อการรู้ความหมายของคำใหม่แตกต่างกันดังนั้นการสอนความหมายของคำใหม่ให้กับนักเรียนโดยใช้ประโยค ครูสามารถเลือกใช้รูปแบบของประโยคเนื้อหาแบบใดก็ได้ทั้ง 4 ประเภท โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน รวมทั้งการคัดเลือกหนังสืออ่านประกอบการเรียนการสอนของครูหรือการคัดเลือกหนังสืออ่านประกอบของผู้ปกครองให้แก่นักเรียน เพราะนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ของรูปแบบประโยคชนิดดังกล่าวได้ดี ดังได้อภิปรายมาข้างต้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาความไว (Sensitivity) ในการรับรู้ความหมายของคำจากประเภทเนื้อหาของประโยคแวดล้อมว่า เนื้อหาของประโยคแวดล้อมประเภทใดมีความไวในการรับรู้ความหมายของคำได้สูงสุด โดยการใช้อัตราส่วนระหว่างคำตอบถูกต้องกับเวลาที่ใช้ทำข้อสอบเป็นตรรกะนี้ซึ่งความไว

2.2 ควรมีการวิจัยศึกษาการเรียนความหมายของคำ โดยการให้ประโยคแวดล้อมที่มีเนื้อหาแบบต่าง ๆ กับนักเรียนชั้นสูงกว่าหรือต่ำกว่าในการวิจัยครั้งนี้ว่าจะได้ผลเป็นเช่นไร

2.3 ควรทดลองใช้ตัวแปรอื่นมาเป็นตัวแบ่งกลุ่ม (Block) เช่นระดับสติปัญญา ระดับอายุ เพศ เป็นต้น ซึ่งอาจจะได้ผลที่แตกต่างไปจากการทดลองในครั้งนี้